

gaa ind paa denne Anstuelſe, ſaa maatte der imidlertid ganſte viſt finde en hyderligere Tilføining Sted, og jeg mener da, at der maatte indføres en ny Paragraph, ſom omtrent maatte komme til at lyde ſaaledes: "Postvæſenet er forpligtet til ſeneſt den 1ſte December hvert Aar at have udarbejdet en Forſikringſtarif for Breve eller Paſker indeholdende Benge, Bengeeffekter og deſlige, ſom angiver de Betingelſer, paa hvilke de Præmier, hvortil, ſamt de Lande, til hvilke det vil paatage ſig ſaadanne Forſendelſer; dog maa Brevene ikke overſtige ſaa og ſaa Meget ved Forſendelſer til Indlandet og ſaa og ſaa Meget ved Forſendelſer til Udlandet, forſaavidt Postvæſenet ikke er dækket ved Gjenforſikring for det Overſtydende". Jeg tror nemlig ikke, at det paa nogen Maade vil gaa an at paabyrde Postvæſenet Forpligtelſe til at tage Anſvaret for et hvilketſomhelſt Beløb; det vilde være aldeles urimeligt. Der maa naturligviſ ved den Slags Ting tages en Del Henſyn til, hvor mange af den Slags Forſendelſer man kan gjøre Regning paa at have, thi ellers kunde jo et enkelt Tab ſlugte altfor meget paa een Gang. Hvorledes diſſe Summer ſkulde beſtemmes, maatte naturligviſ komme under nærmere Overvejelſe. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg tillade mig at afvente, hvad der forøvrigt maatte blive ſagt om denne Sag. Det vil naturligviſ komme an paa, hvorvidt man vil ſlutte ſig til Regjeringens Anſtuelſe, nemlig at Anſvaret ſkal ophøre ved Landets Grændſer, eller om man vil, at det ſkal gaa ind over dets Grændſer. Derefter maa man naturligviſ tage ſin nærmere Beſtemmelſe.

W. Peterſen: Forinden jeg gaar over til at omtale det foreliggende Lovforſlag med de dertil ſtillede Vædringer, vil jeg tillade mig at berøre nogle Beſtemmelſer, ſom jeg ſavner i Lovforſlaget, men ſom jeg haaber mulig kunde komme derind ved 3die Behandling. Jeg ſigter herved til Taxter for den lokale Brevbefordring eller rettere ſagt for Befordring af Breve i de beſtaaende enkelte Poſtdiſtrikter. Det er mig naturligviſ ikke ubekjendt, at Betalingens Faſtſættelſe er overladt til Adminiſtrationen, men jeg ſpørmer ikke, at Adminiſtrationen har været ganſte heldig med den Bemyndigelse, der er givet den i ſaa Henſeende. Som bekjendt er Taxten for Befordring af lokale Breve i Kjøbenhavn og andre Kjøbstæder 4 Ore ſaa vel for Breve ſom for Brevkort, Forſendelſe af Trykſager og Korsbaandsforſendelſer. Da den private Induſtri ſaa, at denne Taxt blev faſtſat, blev det den ſiebtlikkelig klart, at her

var Noget at gjøre. Den bemyndigede ſig denne Forretning og etablerede her i Byen en Bypoſt, idet den nedſatte Taxten fra 4 til 3 Ore, ſaa at den alſaa beſørgede det Samme for 3 Ore, ſom Postvæſenet forlangte 4 Ore for. Naar jeg ſiger, at Adminiſtrationen ikke har været heldig i ſin Bemyndigelse af den den givne Bemyndigelse, tror jeg, det ligger deri, at den ikke ſtrax, da Bypoſten blev etableret, traadte konkurrerende op og ſøgte at hindre den. Denne Bypoſt har udviklet ſig til en meget ſtorartet Induſtri her i Landet. Efter en Beregning, jeg ſaae forleden i et Dagblad, er den ſtorre, end jeg nogensinde havde troet, at en ſaadan Induſtri kunde drives til. At Induſtrien ogſaa begyndte at genere Postvæſenet, ſe vi af den høitærede Indenrigsminiſters Ytring ved 1ſte Behandling. Dengang yttrede han ſig derhen, at det var generende for Postvæſenet, og at han derfor var betænkt paa at udføje Inſtitutionen og give den Godtgjørelſe for at høre op. Det kunde være meget ſnuft, men jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, og jeg tror, at den ærede Miniſter vil ſtaa langt bedre, hvis man her i Lovens indſatte den Beſtemmelſe, at Taxten for Beſørgelſen af lokale Breve faſtſættes til 3 Ore, og at Taxten for lokale Brevkort og Korsbaandsforſendelſer faſtſættes til 2 Ore. Jeg tror, at den ærede Miniſter med en ſaadan Lov i Haanden vilde være langt bedre ſtillet ved den Underhandling, ſom maatte føres med Entreprenøren for den private Induſtri. Jeg vil derfor ønske at kunne formaa det ærede Udvalg eller ærede Medlemmer til at følge mig i ſaa Henſeende, ſaaledes at man ved 3die Behandling kunde indſætte den dertil fornødne Beſtemmelſe i det foreliggende Lovforſlag.

Da jeg agter at gjøre nogle Forſlag eller nogle Henſtillinger om Nedſættelſer, vil jeg forud begrunde, hvorpaa jeg ſtøtter, at man rolig kan gjøre diſſe Nedſættelſer uden paa nogensomhelſt Maade at forulempe Postvæſenet. Den høitærede Indenrigsminiſter ſagde ved Sagens 1ſte Behandling, at det var hans Anſtuelſe, at Postvæſenet vel egentlig ikke ſkulde være nogen Indtægtskilde, men at Postvæſenet ſkulde kunne bære ſig ſelv, og at derefter ſkulde Alt beregnes. Deri er jeg fuldstændig enig med den høitærede Miniſter, men ſe vi her til Statsregiſtrabet, ſom er meddelt fra 1882—83, viſer det ſig, at Overſtudet af Postvæſenet har udgjort 354,000 Kr. en Sum, ſom jeg mener, er en meget anſtændig Indtægt af en ſaadan Inſtitution ſom Postvæſenet og alſaa er en Grund til, at der meget let kan ſlaas Noget af. Den høitærede Miniſter kan naturligviſ ſvare